RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 8. januar 2009 (14.01) (OR. en)

5090/09

Interinstitutionel sag: 2006/0088 (COD)

VISA 7
CODEC 7
COMIX 18

RESULTAT AF DRØFTELSERNE

på mødet den:	18. december 2008
i:	De Faste Repræsentanters Komité
Tidl. dok. nr.:	17144/08 VISA 400 CODEC 1805 COMIX 903
Komm. forsl. nr.:	10023/06 VISA 147 CODEC 573 COMIX 511
Vedr.:	Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger

Formandskabet forelagde teksten til ovennævnte udkast til forordning, som den foreligger efter forhandlinger med Europa-Parlamentet, jf. 17144/08 VISA 400 CODEC 1805 COMIX 903, og efter at være blevet ændret ved et mødedokument. Komitéen nåede til enighed om den således ændrede tekst, som findes i bilaget, med henblik på formel vedtagelse på et senere stadium som Rådets forudforhandlede fælles holdning. PL meddelte, at den vil fremsætte en erklæring i forbindelse med den formelle vedtagelse af teksten.

BILAG

Udkast til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra b), nr. ii),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

efter proceduren i traktatens artikel 251[2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre en pålidelig kontrol og identifikation af ansøgerne er det nødvendigt at behandle biometriske oplysninger i visuminformationssystemet (VIS), som er indført ved Rådets beslutning 2004/512/EF af 8. juni 2004[3], og at skabe en juridisk ramme for indsamlingen af disse biometriske identifikatorer. Desuden kræver gennemførelsen af VIS nye former for organisering med henblik på modtagelse af visumansøgninger.

(2) Integreringen af biometriske identifikatorer i VIS er et vigtigt skridt hen imod brugen af nye elementer, der etablerer en mere pålidelig forbindelse mellem indehaveren af visummet og passet med henblik på at undgå anvendelse af falsk identitet. Et af de grundlæggende krav ved udstedelsen af et visum bør derfor være, at ansøgeren skal give personligt fremmøde, i hvert fald i forbindelse med den første ansøgning, så de biometriske identifikatorer kan registreres i VIS.

---

1 EUT C …, s. .
2 EUT C …, s. .
3 EUT L 213 af 15.6.2004, s. 5.

(3) Valget af biometriske identifikatorer er foretaget i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold[1], i det følgende benævnt "VIS-forordningen". I denne forordning fastlægges standarderne for indsamling af disse biometriske identifikatorer ved henvisning til de relevante bestemmelser, som er fastsat af Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO). Der er ikke behov for yderligere tekniske specifikationer for at sikre interoperabilitet.

(3a) Alle dokumenter, oplysninger eller biometriske identifikatorer, der modtages af en medlemsstat i forbindelse med en visumansøgning, betragtes som et "konsulatsdokument" som omhandlet i Wienerkonventionen om konsulære forbindelser og behandles på passende måde.

(4) For at lette registreringen af ansøgere og mindske omkostningerne for medlemsstaterne må der ud over de eksisterende rammer for repræsentation overvejes andre organisatoriske muligheder. Først og fremmest bør der i de fælles konsulære instrukser tilføjes en særlig type af repræsentation, som er begrænset til indsamling af ansøgninger og registrering af biometriske identifikatorer.

(5) Der bør indføres en række andre muligheder, såsom samhusning, fælles ansøgningscentre, honorære konsuler og samarbejde med eksterne tjenesteydere. Der bør fastlægges en passende retlig ramme for disse muligheder under særlig hensyntagen til databeskyttelsesspørgsmål. Medlemsstaterne bør på de betingelser, der er fastsat i denne retlige ramme, vælge, hvilken form for organisatorisk struktur de vil bruge i hvert tredjeland. Kommissionen bør offentliggøre oplysninger om disse strukturer.

(6) Når medlemsstaterne organiserer samarbejdet, bør de sikre, at ansøgeren henvises til den medlemsstat, der er kompetent til at behandle vedkommendes ansøgning.

---

[1] EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte bestemmelser om de situationer, hvor medlemsstaternes centrale myndigheder for at forenkle proceduren beslutter at samarbejde med en ekstern tjenesteyder om indsamling af ansøgninger. En sådan beslutning kan træffes, hvis samarbejdet med andre medlemsstater i form af begrænset repræsentation, samhusning eller et fælles ansøgningscenter under særlige omstændigheder eller af grunde, som har forbindelse med lokale forhold, viser sig ikke at være hensigtsmæssigt for den pågældende medlemsstat. Sådanne ordninger bør indføres under overholdelse af de generelle principper for udstedelse af visum og under overholdelse af databeskyttelseskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Endvidere bør der tages hensyn til nødvendigheden af at undgå visumshopping ved indførelsen og gennemførelsen af sådanne ordninger.

(8) Medlemsstaterne bør samarbejde med eksterne tjenesteydere på grundlag af en retsakt, der bør indeholde bestemmelser om disse tjenesteyderes præcise ansvar, om direkte og fuldstændig adgang til deres lokaler, om oplysninger til ansøgerne, fortrolighed og omstændigheder, betingelser og procedurer for suspension eller ophør af kontrakten.

(8a) Ved at give medlemsstaterne mulighed for at samarbejde med en ekstern tjenesteyder om indsamling af ansøgninger og samtidig gennemføre et "one stop"-princip for indgivelse af ansøgninger indføres der med denne forordning en undtagelse fra den generelle regel om personligt fremmøde (jf. del III, punkt 4, i de fælles konsulære instrukser). Dette berører ikke muligheden for at indkalde ansøgeren til en personlig samtale og berører heller ikke fremtidige retsakter, der regulerer disse spørgsmål.

(9) For at sikre, at databeskyttelseskravene er opfyldt, er den gruppe, som blev nedsat ved artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, blevet hørt.

(9a) Direktiv 95/46/EF finder anvendelse på medlemsstaterne med hensyn til behandlingen af personoplysninger i medfør af denne forordning.

(10) Medlemsstaterne bør fortsat kunne give alle kategorier af ansøgere direkte adgang til at indgive ansøgninger til deres diplomatiske eller konsulære repræsentationer.

(11) For at forenkle proceduren i forbindelse med alle senere ansøgninger bør det være muligt at kopiere fingeraftryk fra den første ansøgning inden for en periode på 59 måneder. Når denne periode er udløbet, bør fingeraftrykkene indsamles igen.

(12) På grund af kravet om indsamling af biometriske identifikatorer bør der ikke længere knyttes kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, såsom rejsebureauer i forbindelse med den første ansøgning, men kun i forbindelse med senere ansøgninger.

(13) De fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer bør derfor ændres i overensstemmelser hermed.

(14) Kommissionen bør tre år efter idriftsættelsen af VIS og derefter hvert fjerde år fremlægge en rapport om gennemførelsen af forordningen.

(15) Målene for denne forordning, nemlig at tilrettelægge modtagelsen og behandlingen af ansøgninger med henblik på indlæsning af biometriske oplysninger i VIS, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det med henblik på at nå det grundlæggende mål om at indføre fælles standarder og interoperable biometriske identifikatorer nødvendigt og hensigtsmæssigt, at der fastlægges regler for alle de medlemsstater, der deltager i Fællesskabets fælles visumpolitik. Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(16) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at der er truffet afgørelse om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

(17) For så vidt angår Island og Norge er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om sidstnævnte stats associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale[1].

(18) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(19) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

[1] EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

(20) For så vidt angår Schweiz er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne[1], der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF[2].

(20a) For så vidt angår Liechtenstein er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne[3], der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/261/EF[4].

(21) For Cyperns vedkommende udgør denne forordning en retsakt, der bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003.

(22) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2005 -

---

1 EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.
2 EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.
3 Teksten til dette instrument findes på http://www.consilium.europa.eu/docCenter.asp?lang=en&cmsid=245, under referencen dok. 16462/06.
4 EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer foretages følgende ændringer:

1) I del II ændres punkt 1.2 som følger:

a) I litra b) tilføjes følgende afsnit:

"En medlemsstat kan også repræsentere en eller flere andre medlemsstater i begrænset omfang udelukkende i forbindelse med indsamling af ansøgninger og registrering af biometriske identifikatorer. De relevante bestemmelser i punkt 1.2, litra c) og e), finder anvendelse. Indsamlingen og fremsendelsen af dossierer og oplysninger til den repræsenterede medlemsstat sker under overholdelse af de relevante databeskyttelses- og sikkerhedsregler.

Den eller de repræsenterede medlemsstater sikrer, at oplysningerne krypteres i fuldt omfang, uanset om de overføres elektronisk eller fysisk via et elektronisk lagringsmedium fra myndighederne i den repræsenterende medlemsstat til myndighederne i den repræsenterede medlemsstat.

I tredjelande, der forbyder kryptering af oplysninger, som skal overføres elektronisk fra myndighederne i den repræsenterende medlemsstat til myndighederne i den eller de repræsenterede medlemsstater, tillader den eller de repræsenterede medlemsstater ikke, at den repræsenterende medlemsstat overfører oplysninger elektronisk.

I så fald sikrer den eller de repræsenterede medlemsstater, at de elektroniske oplysninger overføres fysisk i fuldt krypteret form via et elektronisk lagringsmedium fra myndighederne i den repræsenterende medlemsstat til myndighederne i den eller de repræsenterede medlemsstater af en konsulær medarbejder i en medlemsstat eller, hvor en sådan overførsel ville kræve, at der skulle træffes uforholdsmæssigt omfattende eller urimelige foranstaltninger, på en anden sikker måde, f.eks. ved hjælp af etablerede operatører med erfaring i transport af følsomme dokumenter og oplysninger i det pågældende tredjeland.

Under alle omstændigheder tilpasses sikkerhedsniveauet for overførslen i forhold til, hvor følsomme oplysningerne er.

Medlemsstaterne eller Fællesskabet bestræber sig på at nå til enighed med de pågældende tredjelande om at ophæve forbuddet mod kryptering af de oplysninger, der skal overføres elektronisk mellem myndighederne i de pågældende medlemsstater."

b) Litra d) affattes således: "Repræsentation i forbindelse med udstedelse af ensartet visum, som omhandlet i litra a) og b), fremgår af oversigten over repræsentationer i forbindelse med udstedelse af ensartet visum i bilag 18.".

1a) I del III tilføjes følgende punkt 1:

"-1. Personalets adfærd

Medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer sikrer, at ansøgerne modtages høfligt.

Konsulære medarbejdere udviser under udførelsen af deres opgaver fuld respekt for den menneskelige værdighed. Alle foranstaltninger, der træffes, skal stå i forhold til de mål, der forfølges med foranstaltningerne.

Konsulære medarbejdere må under udførelsen af deres opgaver ikke diskriminere personer på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

2) I del III affattes punkt 1 således:

"1.1. Skema til visumansøgning - Antal skemaer

Ansøgere skal ligeledes udfylde visumansøgningsskemaet. Ansøgninger om ensartet visum indgives ved hjælp af et harmoniseret ansøgningsskema, der er i overensstemmelse med modellen i bilag 16.

Visumansøgningen skal mindst udfyldes i ét eksemplar, som bl.a. kan anvendes til høring af de centrale myndigheder. Hvis det er fastsat i de nationale bestemmelser, kan medlemsstaterne kræve ansøgningen udfyldt i flere eksemplarer.

1.2. Biometriske identifikatorer

a) Medlemsstaterne indsamler ansøgerens biometriske identifikatorer, som omfatter ansigtsbilledet og ti fingeraftryk, i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i FN's konvention om barnets rettigheder.

Hver ansøger skal give personligt fremmøde ved indgivelsen af sin første ansøgning. På det tidspunkt indsamles følgende biometriske identifikatorer:

– et fotografi, som scannes eller tages, når ansøgningen indgives, og
– ti fingeraftryk, som optages fladt og indsamles digitalt.

Når fingeraftryk, der er indsamlet fra ansøgeren i forbindelse med en tidligere ansøgning, for første gang indlæses i visuminformationssystemet (VIS) mindre end 59 måneder før datoen for den nye ansøgning, kopieres de over i den senere ansøgning.

I tilfælde af rimelig tvivl om ansøgernes identitet indsamler den diplomatiske eller konsulære repræsentation dog fingeraftryk inden for ovennævnte periode.

Hvis det endvidere på det tidspunkt, hvor ansøgningen indgives, ikke straks kan bekræftes, at det tidskrav, der er specificeret ovenfor, er overholdt, kan ansøgeren anmode om, at hans/hendes fingeraftryk indsamles.

I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i VIS-forordningen lagres det fotografi, der er vedlagt hver ansøgning, i VIS. Ansøgeren skal ikke give personligt fremmøde med henblik herpå.
De tekniske krav for fotografiet skal stemme overens med de internationale standarder, som er fastsat i ICAO-dokument 9303, del 1, 6. udgave.

Fingeraftrykkene skal optages i overensstemmelse med ICAO-standarderne og Kommissionens beslutning 2006/648/EF af 22. september 2006 om tekniske specifikationer for standarderne for biometriske identifikatorer i forbindelse med udviklingen af VIS.

De biometriske identifikatorer indsamles af kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere ved de diplomatiske eller konsulære repræsentationer og myndigheder, der er ansvarlige for visumudstedelse ved grænserne. Under de diplomatiske eller konsulære repræsentationers tilsyn kan de biometriske identifikatorer også indsamles af en honorær konsuls kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere eller af en ekstern tjenesteyder som omhandlet i del VII, punkt 1.B.

Oplysningerne må kun registreres i VIS af behørigt bemyndigede konsulære medarbejdere i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, artikel 7 og artikel 9, stk. 5 og 6, i VIS-forordningen.

Medlemsstaterne sikrer, at alle søgekriterierne i henhold til artikel 15 i VIS-forordningen anvendes fuldt ud med henblik på at undgå afvisninger og identificeringer på forkert grundlag.

b) Undtagelser

Følgende ansøgere er fritaget fra kravet om at afgive fingeraftryk:

– Børn under 12 år.

– Personer, hvor det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk. Hvis det er muligt at optage fingeraftryk af mindre end ti fingre, skal det respektive antal fingeraftryk optages. Hvis dette kun er midlertidigt umuligt, skal ansøgeren dog afgive fingeraftrykkene i forbindelse med den næste ansøgning. De diplomatiske eller konsulære repræsentationer og myndigheder, der er ansvarlige for visumudstedelse ved grænserne, skal kunne kræve en yderligere forklaring på, hvorfor det midlertidigt er umuligt. Medlemsstaterne sikrer, at der er vedtaget hensigtsmæssige procedurer med henblik på at sikre beskyttelse af personens værdighed i tilfælde af vanskeligheder med registreringen. Såfremt det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk, må dette ikke have indflydelse på, om et visum tildeles eller nægtes.

– Stats- og regeringschefer og medlemmer af den nationale regering med ledsagende ægtefæller samt medlemmer af deres officielle delegation i officielt øjemed.

– Regenter og andre højtstående medlemmer af kongefamilien, når de er indbudt af medlemsstaters regeringer eller internationale organisationer i officielt øjemed.

I hvert af disse tilfælde registreres der et "ikke relevant" i VIS.

3) I del VII affattes punkt 1 således:

"1.A. Organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger

Hver medlemsstat er ansvarlig for organiseringen af modtagelsen og behandlingen af ansøgninger. Principielt indgives ansøgninger til en medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation.

Medlemsstaterne:

– forsyner deres diplomatiske eller konsulære repræsentationer og de myndigheder, der er ansvarlige for visumudstedelse ved grænserne, med det nødvendige udstyr til indsamling af biometriske identifikatorer samt deres honorære konsulers lokaler med det nødvendige udstyr, når de honorære konsuler skal indsamle biometriske identifikatorer, jf. punkt 1.AB, og/eller
– samarbejder med en eller flere medlemsstater som led i det lokale konsulære samarbejde eller ved hjælp af andre passende kontakter i form af begrænset repræsentation, samhusning eller et fælles ansøgningscenter, jf. punkt 1.AA.

Under særlige omstændigheder eller af grunde, som har forbindelse med lokale forhold, som f.eks. når:

– det store antal ansøgere ikke gør det muligt at organisere indsamlingen af ansøgninger og oplysninger inden for en rimelig frist og på anstændige vilkår, eller
– det ikke er muligt at sikre en tilfredsstillende geografisk dækning af det pågældende tredjeland på anden måde,

og når ovennævnte samarbejdsformer viser sig ikke at være hensigtsmæssige for den pågældende medlemsstat, kan en medlemsstat som en sidste udvej samarbejde med en ekstern tjenesteyder, jf. bestemmelserne i punkt 1.B.

Uden at det berører retten til at indkalde visumansøgeren til en personlig samtale (jf. punkt 4 i del III), må valget af organisering ikke føre til, at ansøgeren skal møde personligt frem på mere end et sted for at indgive sin ansøgning.

1.AA. Former for samarbejde mellem medlemsstaterne

a) Når der vælges samhusning, behandler medarbejderne fra en eller flere medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer de ansøgninger (herunder biometriske identifikatorer), der indgives til dem, i en anden medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation og deler udstyr med den pågældende medlemsstat. De berørte medlemsstater aftaler varigheden og betingelserne for opsigelse af samhusningen og aftaler, hvilken andel af det visumgebyr, som tilkommer den medlemsstat, hvis diplomatiske eller konsulære repræsentation anvendes.

b) Når der er oprettet "fælles ansøgningscentre", er personale fra en eller flere medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer samlet i én bygning for at tage imod de ansøgninger (inklusive biometriske identifikatorer), der sendes til dem. Ansøgerne henvises til den medlemsstat, der er kompetent til at behandle ansøgningen. Medlemsstaterne aftaler varigheden og betingelserne for ophør af dette samarbejde samt fordelingen af omkostningerne mellem de deltagende medlemsstater. Én medlemsstat skal have ansvaret for kontrakter vedrørende logistik og diplomatiske forbindelser med værtslandet.

1.AB. Anvendelse af honorære konsuler

Honorære konsuler kan også godkendes til at udføre nogle eller alle opgaver som omhandlet i punkt 1.B.1. Der træffes passende foranstaltninger til at garantere sikkerhed og databeskyttelse.

Hvis den honorære konsul ikke er embedsmand i medlemsstaten, skal udførelsen af disse opgaver opfylde kravene i bilag xy, undtagen bestemmelserne i punkt C, litra c).

Hvis den honorære konsul er embedsmand i en medlemsstat, sikrer den pågældende medlemsstat, at der gælder krav svarende til dem, der ville gælde, hvis opgaverne blev udført af dens diplomatiske eller konsulære repræsentation.

1.B. Samarbejde med eksterne tjenesteydere

Medlemsstaterne bestræber sig på at samarbejde med en ekstern tjenesteyder i fællesskab med en eller flere medlemsstater med forbehold af regler om offentlige indkøb og konkurrence.

Samarbejdet med en ekstern tjenesteyder skal bygge på en retsakt, der opfylder kravene i bilag xy.

Medlemsstaterne skal inden for rammerne af det lokale konsulære samarbejde udveksle oplysninger om udvælgelsen af de eksterne tjenesteydere og udarbejdelsen af bestemmelserne og betingelserne i de respektive retsinstrumenter.

1.B.1. Former for samarbejde med eksterne tjenesteydere

Den eksterne tjenesteyder kan bemyndiges til at udføre en eller flere af følgende opgaver:

a) at formidle generelle oplysninger om visumkrav og ansøgningsskemaer

b) at informere ansøgeren om de krævede bilag på grundlag af en checkliste

c) at indsamle oplysninger og ansøgninger (herunder indsamling af biometriske identifikatorer) og fremsende ansøgningen til den diplomatiske eller konsulære repræsentation

d) at modtage det gebyr, der skal opkræves

e) at forvalte aftaler om personligt fremmøde hos den diplomatiske eller konsulære repræsentation eller den eksterne tjenesteyder

f) at indsamle rejsedokumenterne (herunder underretning om afslag, hvis det er relevant) fra den diplomatiske eller konsulære repræsentation og sende dem tilbage til ansøgeren.

1.B.2. Medlemsstaternes forpligtelser

Når den eller de pågældende medlemsstater udvælger eksterne tjenesteydere, skal de kontrollere selskabets solvens og pålidelighed (herunder de nødvendige licenser, registrering i handelsregistret, selskabsvedtægterne og aftaler med banker) og sikre, at der ikke er interessekonflikter.

Den eller de pågældende medlemsstater sørger for, at de eksterne tjenesteydere opfylder de vilkår og betingelser, de er pålagt i den retsakt, der er omhandlet i punkt 1.B.

Den eller de pågældende medlemsstater er fortsat ansvarlige for, at databeskyttelsesreglerne overholdes ved behandlingen af oplysninger, og de er underlagt tilsyn i overensstemmelse med artikel 28 i direktiv 95/46/EF.

Samarbejdet med en ekstern tjenesteyder begrænser eller udelukker ikke et ansvar, der måtte følge af den eller de pågældende medlemsstaters nationale lovgivning, for overtrædelser af forpligtelser vedrørende personoplysninger om ansøgere og behandlingen af visa. Denne bestemmelse berører ikke en eventuel sag, som er anlagt direkte mod den eksterne tjenesteyder i henhold til det pågældende tredjelands nationale lovgivning.

Den eller de pågældende medlemsstater sikrer, at oplysningerne krypteres i fuldt omfang, uanset om de overføres elektronisk eller fysisk via et elektronisk lagringsmedium fra den eksterne tjenesteyder til myndighederne i den eller de pågældende medlemsstater.

I tredjelande, der forbyder kryptering af oplysninger, som skal overføres elektronisk fra den eksterne tjenesteyder til myndighederne i den eller de pågældende medlemsstater, tillader den eller de pågældende medlemsstater ikke, at den eksterne tjenesteyder overfører oplysninger elektronisk.

I så fald sikrer den eller de pågældende medlemsstater, at de elektroniske oplysninger overføres fysisk i fuldt krypteret form via et elektronisk lagringsmedium fra den eksterne tjenesteyder til myndighederne i den eller de pågældende medlemsstater af en konsulær medarbejder i en medlemsstat eller, hvor en sådan overførsel ville kræve, at der skulle træffes uforholdsmæssigt omfattende eller urimelige foranstaltninger, på en anden og sikker måde, f.eks. ved hjælp af etablerede operatører med erfaring i transport af følsomme dokumenter og oplysninger i det pågældende tredjeland.

Under alle omstændigheder tilpasses sikkerhedsniveauet for overførslen i forhold til, hvor følsomme oplysningerne er.

Medlemsstaterne eller Fællesskabet bestræber sig på at nå til enighed med de pågældende tredjelande om at ophæve forbuddet mod kryptering af de oplysninger, der skal overføres elektronisk mellem myndighederne i den eller de pågældende medlemsstater.

Den eller de pågældende medlemsstater skal give de eksterne tjenesteyderne den nødvendige uddannelse, så de har den viden, som kræves for at give ansøgerne en passende betjening og tilstrækkelige oplysninger.

Den eller de pågældende medlemsstater giver den diplomatiske eller konsulære repræsentation mulighed for at foretage kontrol af fingeraftrykkene i tvivlstilfælde, hvis fingeraftrykkene er blevet optaget hos den eksterne tjenesteyder.

Behandlingen af ansøgninger, eventuelle samtaler, godkendelsesproceduren og udskrift og påsætning af visummærkater udføres kun af den diplomatiske eller konsulære repræsentation.

Eksterne tjenesteydere har ikke adgang til VIS til noget formål overhovedet. Adgangen til VIS er udelukkende forbeholdt behørigt bemyndigede medarbejdere ved de diplomatiske eller konsulære repræsentationer.

Den eller de pågældende medlemsstater skal nøje overvåge gennemførelsen af retsakten, herunder:

a) de generelle oplysninger om visumkrav og ansøgningsskemaer, som den eksterne tjenesteyder giver visumansøgerne

b) alle de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, der er nødvendige for at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ikke-autoriseret udbredelse eller adgang, navnlig hvis samarbejdet omfatter fremsendelse af filer og oplysninger til den eller de pågældende medlemsstaters diplomatiske eller konsulære repræsentation, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling af personoplysninger

c) indsamling og fremsendelse af biometriske identifikatorer

d) de foranstaltninger, som skal træffes for at overholde databeskyttelsesreglerne.

Med henblik herpå foretager den eller de pågældende medlemsstaters diplomatiske eller konsulære repræsentation regelmæssigt uanmeldt kontrol i den eksterne tjenesteyders lokaler.

1.B.3. Servicegebyr

Eksterne tjenesteydere kan opkræve et servicegebyr ud over det gebyr, der skal opkræves ifølge bilag 12. Servicegebyret skal være afpasset efter de omkostninger, som den eksterne tjenesteyder har afholdt ved udførelsen af en eller flere af de opgaver, der er omhandlet i punkt 1.B.1.

Den eller de pågældende medlemsstater bør fortsat kunne give alle kategorier af ansøgere direkte adgang til at indgive ansøgninger til deres diplomatiske eller konsulære repræsentationer.

Dette servicegebyr skal specificeres i den retsakt, der er omhandlet i punkt 1.B.

Som led i det lokale konsulære samarbejde skal medlemsstaterne sikre, at det servicegebyr, der opkræves af en ansøger, står i rimeligt forhold til de tjenester, som den eksterne tjenesteydere tilbyder, samt at det er tilpasset de lokale forhold. Endvidere tilstræber de at harmonisere det anvendte servicegebyr.

Servicegebyret må ikke overstige halvdelen af det visumgebyr, der er fastlagt i bilag 12, uanset eventuelle undtagelser fra visumgebyret i henhold til bilag 12.

1.B.4. Oplysninger

Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer skal til brug for offentligheden opslå præcise oplysninger om, hvordan man bestiller tid og indgiver en ansøgning.

1.C. Fortsat service

Hvis samarbejdet med andre medlemsstater eller en eller anden form for ekstern tjenesteyder ophører, skal medlemsstaterne sikre fortsat fuld service.

1.D. Afgørelse og offentliggørelse

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvordan de har til hensigt at organisere modtagelsen og behandlingen af ansøgninger i hver konsulær repræsentation. Kommissionen sørger for en passende offentliggørelse.

Medlemsstaterne forelægger Kommissionen et eksemplar af den retsakt, der er omhandlet i punkt 1.B."

4) I del VIII ændres punkt 5.2 som følger:

a) Overskriften affattes således:

"5.2. Samarbejdet mellem medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer og kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere"

b) Mellem overskriften og punkt 5.2, litra a), indsættes følgende punktum:

"I forbindelse med senere ansøgninger, jf. punkt 1.2 i del III, kan medlemsstaterne tillade deres diplomatiske eller konsulære repræsentationer at samarbejde med kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere (f.eks. private bureauer, transportselskaber eller rejsebureauer (rejsearrangører og forhandlere))".

Artikel 2

Kommissionen forelægger tre år efter idriftsættelsen af VIS og derefter hvert fjerde år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning, som omfatter gennemførelsen af indsamlingen og anvendelsen af biometriske identifikatorer, de valgte ICAO-standarders relevans, overholdelsen af databeskyttelsesreglerne, erfaringen med eksterne tjenesteydere med særlig henvisning til indsamlingen af biometriske data, princippet om første ansøgning samt organiseringen af modtagelsen og behandlingen af ansøgninger. Rapporten omfatter desuden på grundlag af artikel 17, stk. 12-14, og artikel 50, stk. 4, i VIS-forordningen de tilfælde, hvor fingeraftryk rent faktisk ikke kunne fremskaffes, eller hvor de ikke kræves af retlige grunde, sammenlignet med antallet af tilfælde, hvor fingeraftryk optages. Rapporten omfatter oplysninger om tilfælde, hvor en person, der rent faktisk ikke kunne afgive fingeraftryk, blev nægtet visum. Rapporten ledsages i givet fald af relevante forslag til ændring af denne forordning.

Den første rapport skal omhandle spørgsmålet om tilstrækkeligt pålidelige fingeraftryk af børn under 12 år med henblik på identifikation og kontrol og navnlig spørgsmålet om, hvordan fingeraftryk udvikler sig med alderen, på grundlag af resultaterne af en undersøgelse, der er udført under Kommissionens ansvar.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne	På Rådets vegne
Formand	Formand

BILAG xy

Liste over minimumskrav, der skal indsættes i retsakten til brug
ved samarbejde med eksterne tjenesteydere

Den eksterne tjenesteyder skal opfylde følgende forpligtelser ved udførelsen af sine opgaver:

A) I forbindelse med udførelse af opgaverne

I. Databeskyttelse

a) til enhver tid forhindre, at oplysninger læses, kopieres, ændres eller slettes uden godkendelse, navnlig under fremsendelsen til den diplomatiske eller konsulære repræsentation for den eller de medlemsstater, der er ansvarlig(e) for behandlingen af en ansøgning

b) efter den eller de pågældende medlemsstaters anvisninger fremsende oplysningerne
   – elektronisk i krypteret form eller
   – fysisk på en sikker måde

ba) fremsende oplysningerne snarest muligt
   – i tilfælde af fysisk fremsendte oplysning, mindst én gang om ugen
   – i tilfælde af elektronisk fremsendte krypterede oplysninger, senest ved afslutningen af den dag, de er indsamlet

bb) slette oplysningerne omgående efter deres fremsendelse og sikre, at de eneste oplysninger, der må opbevares, er ansøgerens navn og kontaktoplysninger med henblik på tidsbestilling samt eventuelt pasnummeret, indtil passet returneres til ansøgeren

c) sikre alle de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, der er nødvendige for at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ikke-autoriseret udbredelse eller adgang, navnlig hvis samarbejdet omfatter fremsendelse af filer og oplysninger til den eller de pågældende medlemsstaters diplomatiske eller konsulære repræsentation, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling af personoplysninger

d) udelukkende behandle oplysningerne med henblik på at behandle ansøgeres personoplysninger på den eller de pågældende medlemsstaters vegne

e) anvende standarder for databeskyttelse, der mindst svarer til standarderne i direktiv 95/46/EF

f) give ansøgerne de fornødne oplysninger i henhold til artikel 37 i VIS-forordningen.

II. Personalets adfærd

a) sikre, at personalet er tilstrækkeligt uddannet

b) sikre, at medarbejderne ved udførelsen af deres opgaver:
- modtager ansøgerne høfligt
- respekterer ansøgernes menneskelige værdighed og integritet
- ikke diskriminerer på grund af personers køn, race eller etniske oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuelle orientering, og
- overholder reglerne om tavshedspligt, der også gælder, når medarbejderne ikke længere er ansat, eller efter at retsakten er blevet suspenderet eller bragt til ophør

c) sørge for identifikation af de medarbejdere, der til enhver tid arbejder i virksomheden

d) dokumentere, at medarbejderne har en ren straffeattest og den fornødne ekspertise

B) I forbindelse med kontrol af udførelsen af opgaverne

a) give medarbejdere, der er autoriseret af de visumudstedende myndigheder, adgang til virksomhedens lokaler til enhver tid uden forudgående anmeldelse, navnlig med henblik på inspektion

b) sikre muligheden for fjernadgang til tidsbestillingssystemet med henblik på inspektion

c) sikre brugen af relevante overvågningsmetoder (f.eks. prøveansøgere, WebCam)

d) sikre adgang til dokumentation for overholdelse af regler om databeskyttelse, herunder rapporteringspligt, ekstern revision, regelmæssig stikprøvekontrol

e) straks underrette den eller de pågældende medlemsstater om eventuelle brud på sikkerheden eller eventuelle klager fra ansøgerne om misbrug af eller uautoriseret adgang til oplysninger og føre samråd med den eller de pågældende medlemsstater med henblik på at finde en løsning og omgående give begrundede svar til de ansøgere, der har klaget.

C) Generelle krav

a) handle efter anvisning fra den eller de kompetente medlemsstater, der er ansvarlig(e) for behandling af ansøgningen

b) vedtage passende foranstaltninger mod korruption (f.eks. bestemmelser om aflønning af medarbejderne, samarbejde om at udpege medarbejdere til dette arbejde, tomandsregel, rotationsprincip)

c) nøje overholde bestemmelserne i retsakten, der skal indeholde en bestemmelse om suspension og opsigelse, navnlig til brug ved overtrædelse af de fastsatte regler, samt en revisionsklausul for at sikre, at retsakten afspejler bedste praksis.